

ת"פ 1012/03/16 - מדינת ישראל נגד חנוך פשדצקי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 1012-03-16 מדינת ישראל נ' פשדצקי ואח' 21.03.17

לפני
המאשימה
כבוד השופט עמית צבי גורפינקל
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד לביא סולי

נגד
הנאשם
חנוך פשדצקי
ע"י ב"כ עו"ד ניר שניידרמן

גזר דין

עובר לחודש יוני 2015 קשר הנאשם קשר עם אחרים להונות את חברת "ארופד סחר בע"מ", שהיא חברה לאספקת כבלים, ציוד חשמלי ואלקטרוניקה, להוציא מהחברה ציוד במרמה ולמכור אותו לאחרים. הנאשם התקשר למנהלת החברה, תמר דניאל זדה, והציג עצמו ככזב כעובד בחברת "אלתא", שהיא חברה בת של התעשייה האווירית.

בחודש יולי 2015 נפגשו הנאשם והמתלוננת בבית-קפה, הנאשם הציג עצמו שוב כעובד חברת "אלתא" באשדוד וסוכם הציוד שיסופק על-ידי החברה ותנאי התשלום. מאוחר יותר נשלח למתלוננת מסמך מזויף, שנחזה להיות מסמך רשמי של התעשייה האווירית עם מספר הזמנת רכש, ופורטה בו בקשה לרכישת ציוד בסך כ-250 אלף ₪.

אלמונית התקשרה למתלוננת, הציגה עצמה בשם "שירן" וכמנהלת מטעמו של הנאשם וסוכם תנאי התשלום. ביום 20.07.15 העבירה המתלוננת סחורה של החברה למפעל "אלתא" באשדוד, שם התקשרה לנאשם, אולם לפני כן הגיע אדם אחר שהציג עצמו בשם "לירן" והודיע כי הנאשם יגיע מאוחר יותר, ו"לירן" קיבל את הסחורה. לאחר מכן, ב-15.07.15 הזדמנויות נוספות, העבירה המתלוננת לנאשם סחורה שכללה כבלים לארונות חשמל, סלילים, שקעים ותקעים. שווי הסחורה שסופקה ב-16.07.15 ההזדמנויות מגיע ל-5,123,469 ₪.

ביום 07.10.15 הועבר למתלוננת סכום של 88,900 ₪ במזומן, ו"שירן" הסבירה למתלוננת כי החברה לא עברה תהליך מכרז ולכן התשלום מבוצע במזומן. כעבור מספר ימים הגיע הנאשם 1 למתלוננת ומסר לה 60 אלף ₪ נוספים.

בינואר 2016 נקלעה החברה לקשיים כספיים והמתלוננת פנתה ל"שירן" כדי לקבל אסמכתא על היקף הסחורה שסופקה, על-מנת לאפשר לחברה לפנות לבנק ולהגדיל את האשראי. "שירן" העבירה למתלוננת מסמך מזויף הנחזה להיות כרטסת ספק של החברה בהנהלת החשבונות של "אלתא" וכך אושרה למתלוננת הלואה עבור החברה.

בעקבות פניות חוזרות ונשנות של המתלוננת, העבירה חבורת הקושרים לידי המתלוננת סכום נוסף של 1,328,900 ₪ וסך-הכל, כנגד הסחורה בסך 5,123,469 ₪ שולם רק סכום של 1,477,800 ₪, וכל היתרה לא שולמה.

בגין אירועים אלה הורשע הנאשם על-פי הודאתו בעבירות של קשירת קשר לבצע פשע, לפי סעי' 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעי' 415 סיפא לחוק, ושימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות, לפי סעי' 420 בצירוף סעי' 418 סיפא לחוק העונשין (פרט אישום ראשון לכתב האישום המתוקן).

בפרט השני הודה הנאשם בקשירת הקשר כדי לקבל במרמה ציוד חשמלי תוך שימוש במסמכים מזויפים, ובגין שנת המס 2015 קיבל הנאשם, יחד עם יתר הקושרים, במרמה סחורה בסכום שפורט בפרט הראשון ונטען כי לא ניהל פנקסי חשבוניות על ההכנסות הנובעות מעיסוקו ועשה שימוש במצגים כוזבים ובמסמכים מזויפים תוך הסוואת זהותו, ובגין זאת הורשע על-פי הודאתו בעבירה של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה, לפי סעי' 220(5) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש).

הצדדים הגיעו להסדר טיעון שמכוחו תוקן כתב האישום, הוסכם כי הטיעון לעונש יהיה פתוח, ועוד הוסכם כי התביעה תדרוש פיצוי תוך הגבלת הסכום ל-100 אלף ₪, כאשר סכום של 40 אלף ₪ שהופקד במסגרת תיק המעצר, יזקף לזכות הפיצוי.

במסגרת הטיעונים לעונש הוגש גיליון הרשעות קודמות של הנאשם, ממנו עולה כי בשנת 2003 נשפט בבית-משפט השלום בת"א בגין החזקת מקום הימורים או הגרלות ונידון למאסר על תנאי. יצוין כי עבירה זו התיישנה כבר, אולם טרם נמחקה. עוד הוצגו מסמכים המתייחסים לצו כינוס נכסים שניתן כנגד הנאשם, אשר הוכרז כפושט רגל ביום 21.08.15, מונה לו כונס נכסים והוא חייב לשלם כל חודש סכום של 100 ₪ בגין חובותיו. עוד הוגשו מסמכים המתייחסים למצבו הרפואי של הנאשם, אשר עבר אירועים לבביים וכן עשה בעבר ניסיון אובדני ומסמכים רפואיים המתייחסים לנכות בשיעור 50% של אמו בת ה-94, שהיא ניצולת שואה.

הנאשם הוא בן 69, העבר הפלילי אינו רלוונטי לעבירות נשוא תיק זה ומצבו הרפואי בא לידי ביטוי במסמכים הרפואיים שהוגשו, הוא סועד את אמו האלמנה בת ה-94 וחי בביתה, הוא גרוש ואב לשלוש בנות, שאין לו קשר עמן ומסייע גם לבני שכוונתו.

התביעה הדגישה את חומרת מעשיו של הנאשם, שגם אם אינו יוזם הרעיון של עבירת המרמה, הרי העמיד עצמו בחזית ולא היה מוכן לחשוף את שמות העבריינים שבשמם פעל, הציגה פסיקה שעל-פיה נגזרו בבתי-המשפט השונים עונשי מאסר שבין 4 ל-8 שנים בפועל, וביקשה לקבוע מתחם עונש כולל בגין כל העבירות שבין 5 ל-9 שנות מאסר, תוך עתירה להטיל על הנאשם 6 שנות מאסר בפועל.

הסנגור מצידו הגיש פסיקה של בתי-משפט שגזרו בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל וביקש לקבוע מתחם עונש שבין 10 ל-24 חודשים, תוך התייחסות להודאתו של הנאשם, למצבו המשפחתי, האישי והרפואי, ולהעמיד את העונש על הרף התחתון של המתחם.

העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל. על בית-המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך התחשבות בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. כן יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאשר יש להתחשב לחומרה בחשש ממשי שהנאשם יחזור ויבצע עבירות והחמרה בעונשו והרחקתו מהציבור נדרשות כדי להגן על שלום הציבור, וכן כאשר יש צורך בהרתעת הנאשם או הרתעת הרבים מביצוע עבירות דומות. במסגרת קביעת העונש יש להתחשב גם בתכנון שקדם לביצוע העבירה, בחלקו היחסי של הנאשם, בנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה והנזק שנגרם בפועל מביצועה, וכנגד זאת יש להתחשב בפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו, הפגיעה של העונש במשפחתו וכן יש לשקול לקולא נטילת אחריות על המעשים, על שיתוף פעולה עם רשויות אכיפת החוק. כאשר מדובר בהרשעה של מספר עבירות המערבות כמה אירועים, רשאי בית-המשפט לקבוע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד או לקבוע מתחם עונש אחד לאירוע כולו.

יש לציין, כי כתב האישום המקורי הוגש גם כנגד נאשם 2 בתיק, שהואשם במקור בשותפות לקשירת הקשר לביצוע עבירות המרמה כנגד החברה בהיותו סוכן המכירות של החברה ומכוח זאת הכיר את אופן פעולת החברה ואת מוצריה. הוא הואשם באותן עבירות שבהן הואשם הנאשם, אולם בעקבות קשיים ראייתיים תוקן כתב האישום כנגדו באופן שכתב האישום החדש ייחס לו רק עבירה של שיבוש מהלכי משפט, ללא שותפות לקשירת הקשר להוצאת הרכוש במרמה מהחברה, אולם הואשם גם בעבירות מס, כפי שהואשם הנאשם, ובמסגרת הסדר הטיעון נגזר עליו עונש של 6 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות.

ייאמר מיד, כי אין להתייחס לנאשם 2 כאל שותף לעבירה של הנאשם, ולפיכך אין לגזור כל גזירה שווה מהעונש שנגזר עליו לעניינו של הנאשם.

אין צורך להרבות במילים על החומרה שבביצוע המעשים שהנאשם היה שותף להם. מניתוח הנסיבות ברור שהנאשם אינו יוזם הרעיון של המרמה, היו מעורבים כאן גורמים נוספים שחברו יחד לבצע עבירת מרמה מתוחכמת תוך שימוש במסמכים מזויפים, ולא מן הנמנע שהיה גם שיתוף פעולה של גורמים מתוך החברה עצמה, אם כי זה לא הוכח בחקירה. יחד עם זאת, משסירב הנאשם לנקוב בשם שותפיו לעבירה או בשם שולחיו, אין מנוס אלא לראותו כמי שלקח אחריות לביצוע העבירה בעצמו, שהרי לא ייתכן מצד אחד להתחשב בנאשם כאל דמות פיקטיבית בלבד שעומדת בחזית העבירה, ולגזור עליו כתוצאה מכך עונש קל, ומצד שני העבריינים העיקריים לא ייחשפו. אם הנאשם מעדיף שלא לגלות את שמות שולחיו, זוהי זכותו, אולם אז עליו לשאת באחריות כמבצע עיקרי של העבירה.

מדובר כאן בקשירת קשר להונות את החברה ולגנוב ממנה מוצרים בשווי של מעל 5 מיליון ₪, תוך תשלום של כ-1.5 מיליון ₪ בלבד, באופן שהחברה נותרה בגירעון של למעלה מ-3.5 מיליון ₪, דבר שהביא אותה לקשיים ניכרים בתזרים המזומנים, לחוסר אפשרות לקבל אשראי בבנקים ולמצב כלכלי קשה וחוסר אמון בה מצד ספקים שונים. התחכום שהתגלה כאן, מעשי המרמה הרצופים שאירעו ב-16 הזדמנויות שונות, סכום המרמה הגבוה, מעמידים את עבירת המרמה על הרף הגבוה שלה.

כנגד החומרה היתרה של ביצוע העבירות על-ידי הנאשם, לא ניתן להתעלם מנסיבות מקלות, ובהן גילו של הנאשם,

שירותו הצבאי, והיותו עובד עד לפני 20 שנה, שאז התחבר לחברה שולית, מצבו הרפואי, מצב אמו שהוא סועד אותה, ובעיקר יש לקחת בחשבון את הודאתו באשמה ולקחת אחריות על מעשיו. בתיק זה אמורים היו להעיד 35 עדים והיה צורך בחקירות ממושכות המתייחסות לשותפים פוטנציאליים של הנאשם, ולפיכך הודאתו של הנאשם לא רק שהעידה על חרטה ועל לקחת אחריות, אלא גם חסכה זמן שיפוטי ניכר ויקר ערך.

יש לקבוע מתחם עונש כולל בגין כל העבירות שבהן הואשם הנאשם, ומתחם העונש יעמוד על 3.5 עד 8 שנים מאסר בפועל. בתוך מתחם העונש, לאור חומרת העבירות מצד אחד, והנסיבות המקלות מצד שני, ולאור רמת הענישה הנקובה בפסיקה, אני מחליט לגזור על הנאשם עונש של 4 שנים מאסר בפועל, בניכוי 36 ימי מעצרו בין הימים 3.2.16 עד 22.2.16, 23.2.16 עד 24.2.16, 29.2.16 עד 13.3.16. כמו כן אני מטיל על הנאשם שנה מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה שעניינה קבלת דבר במרמה, זיוף, שימוש במסמך מזויף, ו-6 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך 3 שנים עבירה בניגוד לפקודת מס הכנסה או חוק מע"מ.

יש מקום לחיוב הנאשם בפיצוי בסכום גבוה, אולם, כאמור, הוא פושט רגל, ולפיכך חיובו בפיצוי יהיה "אות מתה" בלבד, שכן, כאשר הוא משלם 100 ₪ בלבד לחודש במסגרת צו פשיטת הרגל, לא ניתן יהיה לגבות ממנו סכום פיצוי שראוי היה להטיל עליו. לאור זאת, אני מסתפק בחיובו של הנאשם בפיצוי החברה בסך 40 אלף ₪, סכום זה יועבר לחברה מתוך הפיקדון בסך 40 אלף ₪ שהופקד במסגרת הליך שחרורו של הנאשם ממעצר, 20 אלף ₪ במסגרת תיק מ"י 9381-02-16 בבית-משפט השלום בת"א ו-20 אלף ₪ במסגרת תיק מ"ת 1025-03-16 של בית-המשפט המחוזי בת"א.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג אדר תשע"ז, 21 מרץ 2017, במעמד הצדדים.

צבי גורפינקל, שופט עמית